

Кримінальна відповідальність за незаконну трансплантацію органів або тканин людини

Монографія присвячена проблемам кримінальної відповідальності за порушення встановленого законом порядку трансплантації органів або тканин людини. Досліджується соціально-економічні, медичні, нормативні та кримінологічні фактори криміналізації незаконної трансплантації. Проведено історичний огляд правового регулювання трансплантації органів або тканин людини. Аналізуються об'єктивні та суб'єктивні ознаки складів злочинів, передбачених ст. 143 КК України. Запропонована нова редакція диспозицій цієї статті.

Для науковців, викладачів, аспірантів, студентів юридичних навчальних закладів, працівників правоохоронних органів, суду, адвокатури, а також усіх, хто цікавиться проблемами кримінального права та практикою його застосування.

Рецензенти:

В. І. Борисов, доктор юридичних наук, професор, академік Національної академії правових наук України, директор Інституту вивчення проблем злочинності Національної академії правових наук України;

Н. О. Гуторова, доктор юридичних наук, професор, академік Національної академії правових наук України, директор Кримського юридичного інституту Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого»

Науковий редактор:

Л. В. Дорош, кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального права № 1 Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого»

Гринчак С. В.

Г85

Кримінальна відповідальність за незаконну трансплантацію органів або тканин людини : монографія / С. В. Гринчак ; наук. ред. Л. В. Дорош. – Х. : Право, 2011. – 296 с.

ISBN 978-966-458-251-0

Монографія присвячена проблемам кримінальної відповідальності за порушення встановленого законом порядку трансплантації органів або тканин людини. Досліджуються соціально-економічні, медичні, нормативні та кримінологічні фактори криміналізації незаконної трансплантації. Проведено історичний огляд правового регулювання трансплантації органів або тканин людини. Аналізуються об'єктивні та суб'єктивні ознаки складів злочинів, передбачених ст. 143 КК України. Запропонована нова редакція диспозицій цієї статті.

Для науковців, викладачів, аспірантів, студентів юридичних навчальних закладів, працівників правоохоронних органів, суду, адвокатури, а також усіх, хто цікавиться проблемами кримінального права та практикою його застосування.

ББК 67.9(4УКР)308

© Гринчак С. В., 2011

© «Право», 2011

ISBN 978-966-458-251-0

Зміст

Вступ.....	5
------------	---

Розділ 1

Загальні положення

1.1 Соціальна обумовленість кримінальної відповідальності за порушення встановленого законом порядку трансплантації органів або тканин людини.....	9
1.2 Юридична регламентація трансплантації органів і тканин людини: історичний аналіз.....	42
1.3 Порівняльно-правовий аналіз кримінальної відповідальності за злочини, вчинені у сфері трансплантації органів або тканин людини (на прикладі законодавства пострадянських держав)	53

Розділ 2

Порушення встановленого законом порядку трансплантації органів або тканин людини

2.1 Об'єкт порушення встановленого законом порядку трансплантації органів або тканин людини.....	64
2.2 Об'єктивна сторона порушення встановленого законом порядку трансплантації органів або тканин людини.....	114
2.3 Суб'єктивна сторона порушення встановленого законом порядку трансплантації органів або тканин людини.....	172
2.4 Суб'єкт порушення встановленого законом порядку трансплантації органів або тканин людини.....	186

Розділ 3

Незаконне вилучення в людини її органів або тканин з метою їх трансплантації

3.1. Вилучення в людини шляхом примушування або обману її органів або тканин з метою їх трансплантації	198
3.2. Кваліфікуючі та особливо кваліфікуючі ознаки вилучення в людини шляхом примушування або обману її органів або тканин з метою їх трансплантації	228
3.3. Участь у транснаціональних організаціях, які займаються незаконним вилученням у людини її органів або тканин з метою їх трансплантації.....	238
Загальні висновки.....	251
Додаток А	255
Додаток В	259
Список використаних джерел	262

Вступ

Медична діяльність є однією з найважливіших складових життєдіяльності суспільства. Враховуючи її соціальні функції та завдання, держава повинна всіляко сприяти розвитку такої діяльності й активно протидіяти злочинним проявам і правопорушенням у цій сфері.

В умовах дестабілізації соціально-політичної та економічної ситуації в Україні значного поширення набули медичні злочини, які останнім часом мають тенденцію до зростання.

Привертає увагу організований характер цих злочинів, що суттєво підвищує ступінь їх суспільної небезпечності, а наслідки негативно впливають на життєдіяльність суспільства й держави в усіх їх сферах.

Проте притягти до кримінальної відповідальності медичних працівників, які вчинили злочини, надзвичайно складно. Кругова порука лікарів дає змогу їм уникнути відповідальності. Це свідчить про високий рівень латентності зазначених злочинів й істотно ускладнює оцінку їх реального стану. А якщо врахувати, що тільки незначна кількість кримінальних справ про злочини у сфері медичної діяльності доходить до судового розгляду, то можна дійти висновку, що в державі недостатньо дійових засобів боротьби з такими злочинами.

Для посилення боротьби зі злочинами в медичній сфері Кримінальний кодекс України 2001 р.¹ (далі – КК України)

¹ Далі в цьому дослідженні Кримінальний кодекс України 2001 р. буде називатися «КК України» або «КК України 2001 р.» або «КК». Він цитується за виданням: Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 року // Відом. Верхов. Ради України. – 2001. – № 25–26. – Ст. 131.

Перейти на сайт →